

تا به کی

تا به کی این ساز غربت تا به کی	تا به کی دوری و هجرت تا به کی
این همه رنج و مرارت تا به کی	کشته پی آماج وهم و تیره گی
بر شده در های رحمت تا به کی	شد نوای ما بلند بر آسمان
مرغ وصل ما به حسرت تا به کی	نالہ شبگیر و آہ نیمہ شب
این همه تبعیض و نفرت تا به کی	خلقت انسان ز یک جوهر بود
این همه وهم و شرارت تا به کی	خیرالناس من ینفع الناس راه حق
پرده دار جهل و ظلمت تا به کی	علم ودانش بدعت دین خوانده اند
بی خبر از رمز خبرت تا به کی	عالم از عابد نکو نزد خدا
ظالمان را دست قدرت تا به کی	رنج ها دارد بری از ناکسان